

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-08-000 864
Бањалука, 12.01.2010. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца К. С. из К. Д. - са садашњим боравиштем у А., заступају га пуномоћници С. Ж. (његова кћерка) и М. Ш., адвокат из Г., Ул.... против туженог С. М. из К. Д., заступа га пуномоћник С. З. адвокат из К. Д., ул...., ради поврата ствари или исплате 11.000,00 КМ, одлучујући по ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број ОП-О-Гж-000 375 од 28.05.2008. године на сједници одржаној дана 12.01.2010. године донио је

П Р Е С У Д У

Ревизија туженог се усваја, побијана пресуда се преиначује у дијелу којем је жалба тужиоца уважена, и суди:

Одбија се као неоснована жалба тужиоца и против дијела пресуде Основног суда у Приједору број 077-0-П-06-000 356 од 26.11.2007. године којим је одбијен алтернативни тужбени захтјев тужиоца да му тужени исплати 11.000,00 (једанаест хиљада) КМ са законском затезном каматом од 12.09.2009. године до исплате, тако да се та првостепена пресуда потврђује и у том дијелу.

Тужилац је дужан да туженом накнади трошкове ревизије у износу од 1.900,00 (хиљадудеведесто) КМ у року од 30 дана од дана доставе ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Приједору број 077-0-П-06-000 356 од 26.11.2007. године одбијени су као неосновани тужбени захтјеви тужиоца да му тужени врати у исправном стању трактор марке „ИМТ“ рег. бр....., приколицу марке „Вишевица“ рег бр....., грабилицу, прскалицу марке „Кран“, сијач марке „ОЛТ“, плуг марке „Механика“, тањирачу марке „Лесковац“ и брначу, све у року од 15 дана, или да му у истом року исплати противвриједност тих ствари у износу од 11.000,00 КМ са законском затезном каматом од дана подношења тужбе, па до исплате. Обавезан је да туженом накнади трошкове поступка у износу од 2.090,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци 011-0-Гж-08-000 375 од 28.05.2008. године, дјелимичним уважањем жалбе тужиоца, та првостепена пресуда је преиначена у дијелу одлуке о главној ствари, којом је одбијен захтјев тужиоца износа од 11.000,00 КМ и дијелу који се односи на одлуку о трошковима поступка тако да је тужени обавезан да тужиоцу исплати

износ од 10.6000,00 КМ са законском затезном каматом од 12.09.2002. година као дана подношења тужбе, па до исплате и да му накнди трошкове поступка у износу од 4.396,80 КМ. У преосталом дијелу жалбе тужиоца је одбијена као неоснована и та првостепена пресуда потврђена.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужилац оспорава законитост те другостепене пресуде у дијелу којим је жалба тужиоца уважена - због повреде одредба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примјене материјалног права. Предлаже да се та пресуда преиначи тако да се жалба тужиоца против првостепене пресуде одбије у цјелини и тужилац обавезе да му накнади трошкове „другостепеног парничног поступка" и поступка по ревизији, или да се та пресуда у побијаном дијелу укине предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Размотривши ревизију и побијану пресуду по одредбама члана 241. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске" бр. 58/03, 85/03, 63/07 и 49/09 - у даљем тексту: ЗПП), као и цјелокупне списе предметне правне ствари, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Из списка предмета прилази да је тужилац, уз првобитно постављен реивиндикациони тужбени захтјев за поврат напријед наведених покретних ствари, на припремном рочишту од 08. 02.2007. године поставио и алтернативни тужбени захтјев да му тужени исплати њихову противвриједност у износу од 11.000,00 КМ. Другостепени суд усвајајући тај тужбени захтјев, налази да се ради о „једном захтјеву са двије обавезе", па га као таквог усваја, с тим да се притом не позива на одређеним материјалноправни пропис на којем такву одлуку заснива.

Тужени, по налазу овог суда, основано приговара да том тужбеном захтјеву правно није могуће удовољити. Наиме, не ради се о ситуацији из члана 55. став 4. ЗПП - о евентуалном тужбеном захтјеву, већ, као што је напријед наведено, о алтернативном тужбеном захтјеву. А таквом захтјеву правно је могуће удовољити само када се ради о алтернативној обавези из члана 403. Закона о облигационим односима („Службени лист СФР.Т", број 29/78, 39/85 57/89 и „Службени гласник Републике Српске", број 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04 - у даљем тексту: ЗОО). У овој правној ствари таква обавеза туженог не постоји, па отуда не може бити ни предмет испуњења у смислу одредаба члана 307. став 1. тога закона, како то правилно налази првостепени суд.

Према томе, тужени основано приговара да је побијана пресуда заснована на погрешној примјени материјалног права. Тиме је остварен ревизиони разлог из члана 240. став 1. тачке 2. ЗПП, па се отуда ревизија усваја на основу члана 250. став 1. тога закона тако што се жалба тужиоца против напријед наведене првостепене пресуде одбија и у дијелу којим је одлучено и о алтернативном тужбеном захтјеву.

Остали ревизиони приговори - с обзиром на такву одлуку, нису од одлучног значаја за исход поступка у овој правној ствари, па тако изостаје и њихова оцјена.

Тужиоцу се досуђују трошкови поступка, који се састоје од трошкова састава ревизије по одвокату по тар. бр. 2. и 12. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад одвоката ("Службени гласник Републике Српске", број 68/05) у износу од 900,00 КМ и таксе на ревизију у износу од 1.000,00 КМ по тар. бр. 1. тачке 9. Таксене тарифе као саставног дијела Закона о судским таксама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 65/03 и 97/04), важећег у вријеме подношења ревизије -укупно 1900,00 КМ.

Трошкови жалбеног поступка, који се односе на састав одговора на жалбу тужиоца, туженом се не досуђују јер они нису били потребни за вођење ове парнице (члан 387. став. 1.ЗПП).

Предсједник вијећа
Петар Бајић